

Rozengeur en maneschijn

Van oudsher wordt het door linden- en kastanjabomen omgeven wandelpad langs de kanaaloever tussen Biesterbrug en Stadbrug in Weert in de volksmond het Verliefdenlaantje genoemd. Dat is natuurlijk niet voor niets; vele verliefde stelletjes maakten (en maken nog steeds) gebruik van de romantische ambiance die dit pad biedt. Nederweert kende vroeger maar liefst twee van dergelijke paadjes.

Het bekendste romantische paadje in Nederweert was ongetwijfeld het Beulderspaedje. Hoewel het oorspronkelijke pad niet meer bestaat, is de ligging nog vrij goed aan te duiden. Sinds de jaren vijftig van de vorige eeuw bevindt zich op die plek de Beuldersweg. Het trottoir van die weg aan de zijde van de Kerkstraat heeft nog exact de breedte en dezelfde kromming als die van het oude pad. Vroeger werd dit pad omgeven door beukenhagen en vormde het de begrenzing van de diepe tuinen van de herenhuizen in de Kerkstraat. Kerkgangers uit de omgeving van de buurtschappen Staat en Brugstraat gebruikten het om 's ochtends naar de vroegmis te gaan. Maar ook in de avonduren werden het pad intensief gebruikt.... Oud-gemeentesecretaris Jan Biezenaar omschreef het zo: *“Des avonds bloeide er voor menig paartje de liefde even mooi als de klaprozen en korenbloemen die het paadje omzoomden”*. En zo was het; buiten het zicht van ouders en familie deed de jeugd hier in het licht van de maan haar eerste ontdekkingen op wat men bijna letterlijk ‘het pad der liefde’ zou mogen noemen. Ook in een andere bron wordt er naar het Beulderspaedje verwezen, maar niet zo romantisch als Biezenaar deed: *“as-dejje dao saovus leeptj mos-je good oetkieeke dejje neet struikeldje over ‘e bein”*.

Er was nog zo'n liefdespaadje in de dorpskern van Nederweert. Het begon in de Kerkstraat langs het huis van fietsenmaker Tjeu van Siem en liep in een flauwe boog naar de winkel van 'De Hoed' op de hoek van de Moesemansstraat. In de zeventiende eeuw waren

Straatnaambordje Rosa Moorenpad achter woonzorgcentrum Domus Bona Ventura.

Foto: Alfons Bruekers.

alle tuinen en landerijen in dit gebied eigendom van de schatrijke familie Mooren. Jacob Mooren trad in 1699 in het huwelijk met de 16-jarige Maria Rosa de Haes, dochter van de schout. Een broer van Maria Rosa was pastoor in Nederweert en de andere broer was gemeentesecretaris. Nooit eerder waren kerkelijk en wereldlijk gezag zo intens door familiebanden vervlochten als in die jaren. Maria Rosa de Haes (1682-1769) noemde zich na haar huwelijk *domicella (jonkvrouw) Rosa Mooren*. Zij stichtte aan het uiteinde van haar tuin, bij de Moesemansstraat, een kapelletje ter ere van Onze Lieve Vrouw. Elke dag liep zij vanuit haar huis in de Kerkstraat over het pad naar haar eigen kapel om daar te bidden. Ook dit door beukenhagen omzoomde weggetje werd vaak gebruikt door verliefde stelletjes. In 2012 kreeg het nog bestaande gedeelte van het paadje de naam Rosa Moorenpad. Zo leeft iets van de sfeer van rozengeur nog steeds voort in de vorm van een straatnaam.

Alfons Bruekers